

## **Træningsproblemer hvorfor ?**

FT spaniels siges at være meget jagtvirige og lette at træne; men alligevel er der nogen som har problemer med træningen. Det kan være i forbindelse med apporteringen, søget eller viljen til at arbejde for føreren. Støder man ind i trænings problemer med disse højt specialiserede, effektive og normalt lærenemme hunde, kan nedenstående, måske give en forklaring på hvorfor.

### **Arvelig adfærd.**

Ft spaniels er gennem generationer avlet til at udvise bestemt jagtrelateret adfærd, arvelig adfærd, som gør det muligt at bruge dem som jagthund.

De fleste vil blot sige hunden har jagtlyst; men for at kunne træne hunden er vi nød til at specificere denne medfødte arvelige adfærd lidt mere en til blot at kalde det jagtlyst.

For FT spaniels kan vi f.eks. tale om arvelig adfærd som, det at bære, være kontaktsøgende, selve kryds søget og respekt for noget som flygter som nogle af de væsentligste.

På disse forskellige områder er hunden gennem arven forprogrammeret til at udvise en bestemt adfærd. En FT'er vil helst altid, gå med noget i munden. Fra helt lille hvalp ses denne arvelige egenskab til samle alt muligt op og bære på det. En FT'er er meget kontaktsøgende og vil helst følge sin herre overalt. Kryds søget er så indbygget at man ser hunden krydse rundt i linen når man går med den i løs snor. En FT'er vil også som hvalp automatisk stoppe op, første gang den ser en solsort i haven flyve op.

Denne arvelig adfærd skal formes i ønsket retning for at være anvendelig og hvad der måske er endnu vigtigere at notere sig, den kan ødelægges gennem manglende eller forkert formning. Det er også vigtigt at vide at den arvelige adfærd formes uanset om vi griber ind eller ej. Griber vi ikke ind sker denne formning altså alligevel; men på hundens egne præmisser og ikke nødvendigvis i en for os ønskelig retning.

Formningen af den arvelig adfærd skal ske det første år af hvalpens liv og denne adfærd sidder fast resten af hundens liv. Dette faktum er grunden til det er så vigtigt at starte tidligt og rigtigt med formningen af hvalpens arvelige adfærd.

### **Tillært adfærd.**

Tillært adfærd skal indlæres gennem træning og tillært adfærd kan ikke ødelægges før indlæring har fundet sted. Omkring indlæring af adfærd er det vigtigt at vide at hundes indlæringsformåen er størst ved brug af positiv forstærkning og indlæring gennem positiv straf ikke har nogen længerevarende virkning.

Dette kommer især til udtryk i situationer hvor hundens jagtlyst er under stor ydre påvirkning. Hvis vi under træning har en hund som går for stort, er det populært at "løbe på hunden" når den ikke reagerer på vendefløjtet, man farer ud og skælder den ud, bruger positiv straf. Næste gang man fløjter, vender hunden og det ser ud til denne træning med positiv straf virker.

Problemet kommer først på jagt, hvor der er mange fasaner, så vil jagtlysten hos en FT'er ofte være større end frygten for straf fra føreren og hunden vælger at jage fasaner frem for at vende på fløjt.

Udover det, at træning med positiv straf, har dårlig indlæringseffekt, går det også ud over hundens tillid til føreren, hunden bliver trykket og samarbejdet bliver dårligere.

Hvem gider arbejde for en chef der kun skælder ud for fejl; men aldrig roser ens positive indsats ? Et forsøg på at løse problemer som er opstået fordi man ikke har formet den arvelige adfærd korrekt, gennem positiv straf vil på sigt være dømt til at mislykkes. Der er kun en farbar vej, nemlig gennem omhyggelig træning med positiv forstærkning, at forsøge at ændre den forkerte adfærd. I ovennævnte tilfælde ved træning af kontakt og samarbejde, lydighed overfor kommandoer og træning af søget under kontrollerbare omstændigheder.

## ***Jagthundens formåen.***

En jagthunds formåen er bygget op af arvelig adfærd og tillært adfærd. For både den arvelige og den tillærte adfærd gælder det at man med intelligente hunde som FT spaniels har en meget lille fejlmargen i sin træning. Laver man én træningsfejl kan den nemt rettes med nogle korrekte gentagelser; men laver den samme fejl to gange skal man bruge uger på fejlretning. Laver man den tre gange skal man bruge måneder og laver man samme træningsfejl igen og igen skal man bruge år, eller den bliver umulig at rette. Denne udlægning er selvfølgelig at sætte sagen på spidsen; men dog værd at have i tankerne.

Vi skal bruge det første år af hundens liv på at forme den arvelige adfærd. Det næste på at lægge kommandoer og præcision på den nu formede adfærd. Læs mere om træningen på [www.spanielskolen.dk](http://www.spanielskolen.dk)

Når hunden er ca. 2 år gammel er den klar til at komme med på jagt første gang. Her er det meget vigtigt at prioritere føringen af hunden frem for jagten. Tag kun hunden med på mindre jagter og gerne uden selv at have bøsse med. De første situationer med jagt og vildt skulle gerne være positive og lægge linjen for hundens fremtidige arbejde.

Når hunden så er "færdig trænet" og begyndt sit liv som jagthund skal vi tænke på at jagtsæsonen kun er en tredjedel af året og for en veltrænet og energisk jagthund er det ikke livet at gå lediggang to tredjedele af året. Derfor skal man fortsætte den vedligeholdende træning uden for jagtsæsonen.

Steen Stenild

Spanielskolen, [www.tacora.dk](http://www.tacora.dk)